temma. ühht ſuurt prauat terweks teggema, wastawad nemmad. Kui parremat abbi ei olle kui mind, ſiis parrago Jummal ſedda ſuruſt, kostis Larens. — Kas tulled, woi mitte? küsſiwad nüüd — Mis ma tullen — ei minna tulle! ütles ta, ja hakkab jälle puid raiuma — ja nemmad keppidega temma reied möötma, paats ja paats, ja jälle wahhel küsſides: kas tahhad tulla? ja temma wastab: mitte! mitte! ja nemmad ſiis weel kibbedaminne tagguma — ütteldes: meie pekſame ni kaua, kui pead tullema — et mets lakſus, ja wanna moril, emalt ſedda nähhha, hea meel olli, issecenneſe ees öeldes: waat ſe kullub ſulle ärra!

Kuhho ſe waene Larens ſiis peäſis, kui piddi, kisſendades ja nuttes, ütlema: jah! jah! ma tullen — wige mind kuhho tahhate.

Watſid tedda ſiis kohhe omma kaſa. Ja ni pea kui agga ſanna ſeſt hakkas ligutama, et ta ei keddagi weel terweks teind kargaſid kohhe keppid temma pihte.

Agga kui ſenna said, kus ſe haige Praua olli, ſiis touſis teine luggu. Seſt ſelle Praua hing ei teädnud keſt middagi. Watſid ſiis kätte tedda, kui ühhe woerama umkeliſt arsti, kelle te ſeält nago juhtund mööda miñna temmale nimmetada, arwades, et kui ta agga, ommad lauſumisſe ſannad ſaaks üttelda, teine jo ſeſt abbi ſaaks.

Agga pikka habbemega ja nende wanna riettega ei nad tohtind tedda Praua ette wia, aiaſid ſepärraſt temma habbet ärra, ja pannid temmale önſa Herra höbbe-tressidega rided, mis peäle kolmkümmend aastat kappis rippund, ſelga, ning ſeädſid temma juukſed mitto lokki, keik läbbi ja läbbi pudertud — piſtſid keppikeſt temma kätte ja önſa Herra kuld-tressi kübbarat temma kaenla alla.

Agga keik allumisſed rided jätſid nemmad wahhetamatta, ſeſt Praua haigus olli nenda tousnud, et neil ſedda aega ei olnud. Ka olli temma kehha muidogi rammokas ja nüüd ſelle ärritiks-ſamisſe läbbi weel pakſemaks paiſund, et niſugguſt riet, mis temma jalga ſündis, ſeäl ei olnudgi; lootſid ka, et nende Haige ſedda ei piddand tähhele pannema, ning kelaſid temmale wägga ärra, mitte ühte ſanna Praua kuulde räkimaſt — wemlad kohhe walmis, kui teiſtwiſi teeks.

Kül naer kippus iggaühhe peäle, tedda nenda

Eesti Vanad Rahwa Kalender 1816, lk. 18